

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám. (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság.)
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 frt; félévre (egy kötet) 4 frt; negyedévre 2 frt. *Egyes szám ára* 16 krajczár.

UJ FOLYAM XIV. KÖTET.

9. SZÁM.

BUDAPEST, 1892. AUGUSZTUS 28.

A KOLERA.

Oh te szegény Pegazus,
 Mi nem lesz a sorsod,
 Szárnyaiddal nem eget:
 Sarat kell kotornod.
 Arról dallunk már — piha! —
 Hogy immáron itt van a
 Kolera.

Hamburg város kinlódik
 Már e komisz bajban,
 S Berlinben is meg van rá
 A kelletlen hajlam...
 Félve nézzük — hajaha! —
 Hogy már kert alatt van a
 Kolera.

Ez a szörnyü háború!
 Olvasatlan üt, ver,
 Nem véd tőle puskapor,
 Se füstös, se füstlen.
 Mire fegyvert fogsz vala,
 Addigra már elver a
 Kolera.

Jó magyar nép, féltelek,
 Reszketek én érted.
 Életemmel védenék
 Minden magyar éltet.
 Lelkemnek egy sóhaja:
 Jaj, ha meglizedel a
 Kolera!!

Oláhnak se kívánám
 E szomorú sorsot,
 Hát te néked, jó magyar,
 Kit annyi baj sujtott!
 Élted bajok halmaza,
 S hegyibe még jöjjön a
 Kolera?

Mondják: vígan kell csak élni,
 Megijedni nem kell,
 És meg lehet küzdeni
 A veszedelemmel.
 Jól kell élni — ihaja! —
 S akkor visszaretten a
 Kolera.

Vígan élni! könnyen mondja
 Ezt orvos és ujság,
 De mikor a magyar ember
 Élő szomorúság!
 Nyakán idegen iga —:
 Ezt vinné el egyszer a
 Kolera!

A HÉTRŐL.

Áldott, édes, kedves hőség! Te adod a kifogást a munkátlannak, te ingerled sztrájkra Szilágyi Dezsőt, te táplárod izgatásra a románokat s te varázsolsz bágyadtságot a miniszterelnök szempilláira.

Jövőbe tekintő szemeim már látják az új országgyűlést s látják a képviselőház körbefutó bársony székén a minisztereket.

— Mért nem készült el a szabad vallásgyakorlatról szóló törvény? — dörgi Ugron Gábor.

— A hőség, a hőség az oka; — s búsan horgasztja le a fejét Csáky Albin.

— Szóbeliség! Hol késel az éjji homályban? — szavalja Polónyi Géza.

— A hőség, a rettentő hőség, — mondja Szilágyi Dezső s hogy demonstrálja a belsejében dúló pokoli hőséget, konyakos vizet iszik.

— Mi történt a román izgatás elnyomására? — riad fel Apponyi.

— A hőség, a hőség! — védekezik Szapáry Gyula gróf, nyugalommal várva a szabadelvű pártnak dörgő éljenzését.

— És a borhamisítás eltiltásáról szóló javaslat? — kíváncsiskodik löllei Szalay Imre.

— Azt is elolvastotta a hőség, — panasolja Bethlen András gróf.

A miniszterek válaszát éljenzéssel fogadja a szabedelvűpárt. Ez az éljenzés a munkálkodás jutalma.

És a mikor a spontán tüntetés véget ér s balladákban megdicsőítették a félhivatalosak a kabinetet összeségében és miniszterenkint, Szilágyi Dezső a miniszterelnök fülébe sugja:

— Jer, Gyula, adjunk hálát a Mindenhatónak, a ki megalkotta a napot s beléoltotta lelkének tüzet. Oh, bárha egész esztendőn át 42 fokot mutatna a hőmérő.

— Amen! — suttogta a miniszterelnök.

— Amen! — hangzott kilencz miniszter ajkáról.

Krónika.

— **Sima Ferencz** miatt majd Ugron Gábornak lett Kelemenetlensége.

⊙ **Uj találmány.** Belgrádban *Risztics* nevű feltaláló «elpusztíthatatlan minisztériumot» talált fel, a mely — hihetetlen, de mégis igaz — immár öt napja tartja magát.

⚡ **Az omnibuszosok** sztrájkolnak. Az állat-védő egyesület ebből az alkalomból az omnibusz-gebe-tulajdonosokat mind bevásáztja dísz-tagokul.

⊙ **Hajdúböszörményben** a takarékpénztárnál «hiba történt a kréta közül». Hát nincs ott elég — hajdú?

⊙ **Esemény.** Végre valahára eső esett. Ez az igazi örvendetes «esemény».

⚡ **Nem csoda,** hogy a mult napok forrósága következtében Budapesten naponkint ezer meg ezer ember ugrott a Dunába.

⊙ **Légrády Károly** felebbezett a villamos világítás ügyében hozott határozat ellen. A belügyminiszternek elég volt annyi, hogy *Légrády* felebbezett s a határozatot — helyben hagyta.

⚡ **Az orosz-francia ünnepély,** a melyet Párisban az orosz-francia barátság révén jótékony czéllal rendeztek, 80.000 forint deficizzel végződött. Milyen igazságtalan a sors! Csak 80 ezret zúditott a nyakukba, holott 800 ezret is megérdemelték volna!

Orvosok Brassóban.

I. nap.

Bélgógyászat.

1. A nyakhártya daganat kúteges kilobosodásának nyálkás hevenyhurutos képződéséről.

2. A ficz-dag felbőr lebörlésének krónikus szorulati szízszenéséről.

II. nap.

Közegészségügy.

A lápos heveny klimatikus kigőzölgésének hatása az orr-tok-porcz gyuladásos nyálka folyamányára.

III. nap.

Gyermek gyógyászat.

A kisedek ülőszervi kéj-bél-borulati tok-állományának vivisectionális áthozatala a polusok nyílt csatornáin át.

IV. nap.

Banket.

V. nap.

Banket.

Pénztárosok figyelmébe.

Örömmel közölhetjük, hogy pénztárnokok utazását megkönnyítendő, az Amerikába vezető uton zónarendszert léptettek életbe. A t. cz. utasoknak szökevénykajütők állnak rendelkezésükre.

TÁPÉ.

Ugron. No fiam, Sima Ferencz, most már ne félj: visszük a keresztleveledet, katonapasszusodat és himlő-oltási bizonyítványodat is.

Kongressusok.

Szabó kongressus.

Czérnay: A nyomor rettenetes! A szabó szab. A tű varr. A czérna fegy. A ruha kész. A kontó átadatik. Szabad varrás! Testvéri sörözés! Egyenlő czinkotai itczék! Ez a jelszavunk: Éljek én, éljünk mi. (Éljen!)

Táncmester kongressus.

Lejtényi: A nyomor rettenetes s a rettenetes nyomorhoz még hozzá járul az is, hogy senkinek nincs kedve tánczra kerekedni. Határozati javaslatot terjeszték elő. Mondja ki a kongressus, hogy három a táncz. Mondja ki a kongressus, hogy csak jó tánczos foglalhat el előkelő hivataalt. (Éljenzés).

Asztalos kongressus.

Gyalui: A nyomor rettenetes. Az emberi halandóság megdöbbenően kicsiny. A koporsó készítő ipar a tönk szélén áll. Le az emberekkel, föl a koporsókkal. (Éljenzés).

Kókai Tóbiás képviselő otthon.

Csitt Tóbiás, mert mindjárt elájulok! Átok reád, már nem vagyok nőd s leányaidtól megtagadom az anyaságot. Mert egy Kókai Tóbiásné nem lehet anyja olyan leányoknak, a kik Prometheusként a

fővároshoz vannak lánczolva s izzadsággal fizetik a szegény adóját Skandalum, Tóbiás, skandalum! Tényekkel állok eléd s hadd látom, fagyos arcodat nem futja-e el a szegénynek pirossága? A cselédeimet átküldtem a krájleroshoz. A szatócs gúnyos mosolylyal kérdi: «Hát a nagysága Budapestben van?» «Igen!» válaszolja a cseléd és kötőjébe temeti arcát. «No lám, az én Fánim már két hónapja fürdőzik Osztdendében». Hallod, Tóbiás?!... Az ő Fánija, a szatócs felesége Osztdendében, tengeri kurán, míg Kókainé itthon, kukoricza koszon. Tíz országgyűlési szesszió mult azóta, hogy a pragmatica sanctio hozzád fűz, tíz országgyűlési szessziónt át adtam tanúságot, hogy a hazai törvényeket tisztelem s valamint magam megtartom, úgy utódaim által is meg fogom tartatni. De a te kormányzásod Tóbiás, elüzte a békesség szellemét. Mielőtt megkötöttük a véd- és daczszöveget a pap előtt, te azt ígerted, hogy lehozod az égről a napot. Én megelégedtem egy pár fülbevalóval. Azt mondtad, hogy tejbe-vajba fogsz fürösz-

teni. Én megelégedtem ama kötelező ígéréttel, hogy nyaranta Tátra Füredre küldesz. Esküdtél, hogy biborban fogsz járni, megelégedtem egy közönséges atlasz ruhával. És most, a tizenegyedik szesszió megnyitása előtt hol állunk? Te lábbal tiprod a szerződést s ha rongyos husz krajezárt kérek eczetre, morogsz, hadonázol, lázadsz. Kimondom a szót, mely oly régen ajkamon kering. Igen, igen Tóbiás te pártütő vagy! Leányaim! Ella, Bella, Ilka, Milka, Tilda, Flóra, Róza. Jertek és öltözzetek gyászruhába s tüntessetek az öregetek ellen. Most pedig Tóbiás tárd ki a két karod, hadd ájulok el a nagy hőségtől. Mit hallok? Még ezt a kérésemet is megtagadod? Te, te Ravachol! Csitt! Tartsd fölebb azt a pamutot!

Az «Üstökös» reformelvei.

— Hasznos tudnivalók gyűjteménye. —

A hajduböszörményi és a nyiregyházi takarékpénztárnaknál elkövetett sikkasztások ismét aktuálisak tették reformelveinket, a melyeket két év óta tartogatunk a szerkesztőségi asztal fiókjában.

A n. é. töképenzes és váltógazdálkodó közönség elé terjesztjük javaslatunkat, mint egyetlen biztos módját annak, hogy a sikkasztások megakadályoztassanak.

1. A kinek arra is telik, hogy pénzt rakósgasson a takarékpénztárba, az nem magyar ember. A ki nem magyar, az ne éljen itt, hanem menjen külföldre.

2. A magyar ember tudja, hogy hova juttassa a megtakarított pénzt. Már eleink nótája is azt mondja: «Kis szekeres, nagy szekeres, mind meg issza, a mit keres». Vagy: «Két krajezárom volt, elástam. Kiszáradt a torkom, fölástam. Így jár, a ki mindig bort iszik» stb.

3. Takarékpénztárak alapításánál ügyeljünk arra, hogy a hivatalnokok kívánatos kvalifikációval bírjanak. Pénztárnokságra olyan embert alkalmazzunk, a kinek se keze, se lába. A ki meg pláne vak és süket, az előnyben részesüljön.

4. Az igazgatóság tagjai és a többi hivatalnokok is teljesen meztelenül jelenjenek meg a hivatalban. Még eddig nem találták fel azt az eszközt, a melylyel a bankót a bőr alá lehetne fecskendezni.

5. A nemzeti vagyonosodás princípiuma az, hogy mindenki kapjon kölcsönt. Különösen azoknak legyen korlátlan hitelük, a kikről tudjuk, hogy a kölcsönt visszafizetni soha sem fogják. Így elérjük azt, hogy a takarékpénztár hamarosan ugyan, de tisztességesen bukik, mielőtt sikkasztás révén jutna tönkre.

6. Ne alapítsunk takarékpénztárt.

7. Ne adjuk pénzünket takarékpénztárba.

8. Ne gyűjtsünk vagyont, mert előbb-utóbb elszedi a végrehajtó.

Ime, ez a nyolcz paragrafus-javaslat adja meg az egyetlen módját annak, hogy sikkasztások elő ne fordulhassanak.

A MI MADARUNK.

Itj K—s. M—n. Kedves Feri bácsi, nézze csak: ilyen spécies még nincs a muzeumában, pedig van még nálunk belőle mindenféle igen sok.

Öreg Pulszky. Hja, Marcsi öcsém, ez is azok közé a madarak közé tartozik, a mely csak akkor értékes, ha kipusztul.

Nemzetközi hírek.

A francia iskolákban behozták a muszka nyelv kötelező tanítását. A francziák ezután két nyelven fognak nyelvelni. Francia nyelven hirdetik a szabadságot, ha meg reakcióra lesz hajlandóságuk, elő rántják muszka nyelvüket.

*

A lánchíd e hó 25-én ünnepelte születésének félszázados jubileumát. Éltesse az isten az emberi kor legvégső határáig.

*

Szerbiában győztek a liberálisok s első dolguk az volt, hogy radikális eszközökkel irtsák a radikálisokat.

*

Az új szerb kormánynak még nincs programja. Hir szerint Szapary Gyula gróftól kérnek egyet kölesön, az ő téli programjaiból.

*

A füstmentes lőpor a béke gyermeke. Nem árt még az ellenségnek se.

A Nap és Hold című operettből.

*Látni való imé e dalból,
A mit senki sem hitt el:
Hogy a hadi minisztertséghez
Egy csöpp puskapor se kell.*

Vigécz Jákó üzleti referádái az utról.

Leberkény, Grandhotel Herpenye. 28/IX.

Nodjságos princepál ór!

Mielőtt az üzleti ödjekre rátérnék, fogadja tülem ebben a farrú idűjárásban a legfarrúbb ödvözletem azon alkalmul, hodj mogát a kölödj és belödj kereskedelem rohamos fejlesztése körül szerzett érdemei

elismeréseül *kereskedelmi tonácsossá* nevezték ki és csotlokozom edj fűvársi lapnak ün áltol hosz fiorénal sobvenczionált omo cikkéhez, o melyben mogáról becses orczképének közlésén kivöl oz von irvo, hodj «ol férfit ért o kitöntetés, o ki szöletése otán hormod nopro már belátto, hodj o modjor kereskedelem ki küll emelni oz elpasványasadás iszopjából.» Tsadátalas, hodj oz o cikkiró mennyire eltoláto o mogo jellemző tulajdonság. Mibül todjo oz illetű, hodj mogo nagyságos *kereskedelmi tonácsos* princepál or oz iszop-

fördöt hosználjo? És mért okorjo ün o modjor kereskedelmet kiemelni oz iszopbul, o mikor ez oz iszop mogának hosznál? Ennyit o mogo csekélységéről, mast pedig rátérek o közös ödjönkre! A minto 312ö jegyezve GBL, nodjon tetszett s már majdnem megkütöttem o megrendelést harmincz végre o Krachmandl & testvéreivel, ho oz illetű angrossist czég edj rövid ürávol oz özlet lebanyalításó otán meg nem bokja. Minű szerencsés ün t. *kereskedelmi tonácsos* és princepál or, hogy o végzet o Krachmandl & testvéreit idű elütt sojtotta, mert ho oz özletet megkütüm, mogo arditott valna én rám, én arditattam valna mogáro és tolán ün t. *kereskedelmi tonácsos* és princepál or, meg is pokkadta valna o méregtül. Mastand edj hét uta, ki se mozdolok o hotelbül (o szoba nopunto 1 frt 80 kr. gyertyo 60 kr) és o Bermelstein fűvársi konkorrent kereskedű czégtül az otözövol, meg o Spánferkli és fioi czéggel kolabriással tültjük oz idüt és szidjok o nopot, mely oz árnyékbon 67 Romör, o szabában kétszer onnyi Celzios höséget csináljo. Ho mogo valna otözö t. *kereskedelmi tonácsos* princepál or és élvezne ezt o hazzánk nem illü forroságt, bizonyosan oz telegrafirozná o mogának elülegt nem küldö nyomorolt főnökének, hodj «fűmandak!» De én eztet nem teszek, mert todom, hodjho százszor kérek ün előbb-otöbb megunja o kérést és mégis megköldi o kivánt elülegt.

O mit elvárvo, jedzek, hochachtungsvoll

Vigécz Jákó.

A rém.

Jön a halális rém, retteg minden ember,
Nem akadály neki sem a föld, sem tenger.
Miazmái ölnék, a kit csak találnak,
Böséges aratást készít a halálnak.

Fegyvert fog a világ, fegyverrel kezébe
Fogadja e rémet, sietve elébe.
Zászlóján tisztaság, mérték rend van írva,
A ki ezt követi, nem viszi azt sirba.

És e zászló lebeg fenn a világ ormán,
De a rém csak halad lassan, némán, lomhán,
Utja nem diadal, küzdve jön előre,
Az emberrel küzd, ki nem tér ki előle.

Fegyverre! fegyverre! — kiált Budapest is,
Hogy ne jöjjön ide a ragály, a pestis.
Ne türjük, hogy ember lakjék rút pinczében,
Legyen jó tápszere s konyak a vizében.

Megyen a bizottság, járja a székvárost,
Büntet háziurat, büntet sok kocsmárost,
Túlzsufolt lakások üresek lesznek,
Elkobozza azt is, a mit ezek esznek.

De ez mind hiába, mert a Terézváros
Pinczéiben újra hemzseg a napszámos.
Lesz itt a ragálynak oly jó meleg ágya,
A minő nincs máshol, csak ott Indiába.

Hiába a fegyver, mig Terézváros áll
S benn' a tót napszámos szennyes pinczét talál,
Hiába a zászló, hiába rá írva,
Megtelnék a gödrök, sok szem ki lesz sirva.

V. P.

A KISDEÁK.

Deák szelleme. Hallom, Beksics öcsém, hogy te vagy most az utódom! Fogadd hát tőlem e szellemi baraczkot azért, a miket irsz.

Béke-bíróság Görömbölyön.

— Mujkosék jogügyi bolond esete. —

Bekopogtatnak Mujkosékhoz Römpöly István és Kajla János görömbölyi gazdák, — s Römpöly István következőképen «adja fel a szót»:

— Tekintetes uram! Egy furfangos esetünk van! Ihin a Kajla János komám egy félesztedővel ezelőtt elvesztette a disznát, a mi hogy igaz is, osztán most azt mondja, hogy azt én loptam el, a mi hogy nem is igaz. Már egy hete pörlekedünk ezen, úgy, hogy belé rekedt már mind a kettőnk családjá is, az én feleségem hidegrázást kapott, az ő-keméé pedig három nap óta csak hápog, nem bír szólni. Végtülön végre abban egyeztünk meg a Kajla komával, hogy miután nem bírjuk magunk közt a pert eldönteni, fiskarust fizetni meg bolondság volna egy disznó miatt, hát eljövünk a tekintetes urhoz, tegyen köztünk igazságot, mink beléegyezőnk a tekintetes úr határozmányába.

— Igenis beléegyezőnk, — nyilatkozott Kajla János.

— Elvállaljuk Gyuri öcsém? — fordult Demi bátya az öccséhez.

— Hogyne? hiszen jogot is végeztünk.

— Igaz, hát ne heverjen a tudományunk parlagon. Azzal nyomban leültek törvényt látni.

A proceszszus pedig a következőképen folyt le:

Kajla János előadja, hogy Römpöly István ellopta az ő disznát, erre meg is esküszik, sőt hat tanút is tud állítani, a kik bizonyítják, hogy a jelenleg Römpöly István öljában rőfögő disznó az övé. Römpöly István ellenhen ezt tagadja, tagadására megesküszik s ugyancsak hat tanút állít, a kik azt uccsegéljenzik, hogy az ártányt ők Römpöly István igaz tulajdonának ismerik.

Mujkosék megakadnak. Kinek ítéljék hát oda a disznót, mikor mind a két félnek egyforma igazsága van.

— Hallják kendtek, — szól Gyuri, — így nem lehet eligazodni, hanem vagy egyik vagy másik egy tanuval kevesebbet vagy többet állítson.

A mit azonban a peres felek egy részt nem akarnak, más részt nem tudnak megeselekedni.

Öreg dél volt már, a Zsuzsa néne levesét felteni lehetett az elázástól.

S a pernek még mindig nincs vége. Zsuzsa néne be-beszalajtja a cseledet megkérdezni, hogy mikor lesz már vége a hercze-hurczának, de végre is megunja a várakozást s azon főzőkanalastul beront a törvénytévő urak közé, hogy mi az isten hét csudáján pizmognak olyan irdatlan időkig?

A per tárgya Zsuzsa néninek is elmeséltetik.

— Oh, lipheszek! — szól gúnyos lenézéssel Zsuzsa néne, — hát ezen se tudtok eligazodni? ide kell vezetni azt a disznót, innen elereszteni, aztán a kinek az udvarára bemén, annak ítélődik oda; — egy fertály óra alatt kész az egész komputus.

Mujkosék összenéznek. Milyen ész a Zsuzsa néne. Rögtön meg is hozzák az ítéletet, a mi ellen az előleges megállapodás értelmében nem lehetett apellátá.

Két markos tanu elküldetett a vitás disznóért, Zsuzsa néne pedig egy fertály órára félre huzta a spórherdről fölő, sütő ebédet.

S megkezdődött a Salamoni ítélet exekválása: Mujkosék udvaráról kiczammogott a peres disznó, utána a tekintetes békebíróság u. m. Mujkos Demeter és Gyuri, ezek után a két peres fél.

De ámbátor Zsuzsa néne igen okos eszejárásu aszszonyság, czúttal nagyon elszámította magát az egy fertály órával, mivelhogy nem vetett számot a disznó természetrajzával.

Mert a disznó — disznó. Az, ha szabadján érzi magát, nem szalad haza egyenesen, hanem benéz a házak mögé, megtúr az uton minden buczkát, különösen pedig szereti a port fujni, — hogy minek? ki tudná azt.

És Mujkosék a peres felekkel együtt kénytelenek voltak a szeszélyes disznó kedvteléseit rendes béketürréssel végig nézni, mindenütt a nyomán járni, de világért rá nem kiáltani, meg nem riasztani, mert ez könnyen az igazság elferdítésére vezethetne.

Mujkosékban már morogni kezdett nem csak a lelki ismeret, hanem az igazságérzet is. Mert az már csak mégse igazság, hogy nekik itt tiszta felebaráti kötelesség czimén végtelen órákig róni kell az utcákat, kerteket, házak hátulját. A forróság is nagy, de meg az ebéd is veszélyben forog, mert Zsuzsa néne, ha méregbe jön, nem vár rájuk.

S a disznó csak csavarog, turkál, fujkál. De sőt olyan bolond gondolatja támad, hogy ő kimén a városból.

A város végén van egy libausztató, annak a semmire való disznó neki rohan, és fürdőt vesz. Valami irigylendő kéjtelgesséssel nyög a nagy élvezettől, előbb elhasal, azután nagy lassan meghempereg, majd a két hátulsó lábára ül s úgy néz ki Mujkosékra meg

a két peres felekre, mintha csak invitálná őket: «Tessék bejönni — felséges fürdő». Majd mélyen ledugja az orrát a latyakba, nyilván valami harapni valót kutatva s a közben bugyborékolatva az orrát. Majd feláll, megrázza magát, a latyak ezerfelé röpül róla. S még mindig nem mozdul.

Bizony szépen beesteledett, mire az ártány kikezmelődött a fürdőjéből s miután a porban szépen megtörülközött, végre elérkezettnek tartotta az időt, hogy az igazságszolgáltatás érdekeit is tekintetbe vegye.

Futva szaladt haza — egyenesen a Kajla János udvarára. Persze: Mjuskosék és a peres felek is futva.

Zsuzsa néne már lámpát gyújtott, mire a tekintetes béke bírák haza érkeztek. Hej, ha lett volna annyi merszük, hogy a Zsuzsa néne veszett gondolatát szemrehányásképen felemlítsék! Mindjárt jobban esett volna a vacsora. De így hallgattak. Mivelhogy hallgatni nemcsak tanácsos, de muszáj is.

35°.

— Halotta kérem, hogy a dahomeyi amazonok mind haza szökdöstek az állatkertből Afrikába?

- Ugyan, ugyan! Aztán miért?
- Nem birták már elviselni az itteni hőséget.

A pataki diák levele.

«Kedves Atyám! Kérek egy kalapra valót, mert olyan rongyos a nadrágom, hogy már egy hete mezítáb vagyok».

Röppentyük.

Vannak emberek, a kiknek minden érdeme és tekintélye egyedül abban áll, hogy öregek.

*

Dal, szerelem egy fán terem.

CSATTOGANYI LEHEL, A KASSZA OSZLOPA

irodalmi iparlovaglásai.

Hitte volna ezt Gizike?

Igen, igen. Kegyedke elhiszi. Mert a nőknek hinniök kell! A pécsi dalárok győztek! Kételkedhetett-e kegyedke győzelmökben? Hisz nagysádka volt az egyetlen, a kinek szerénységem elárulta, hogy a pécsi dalárda az én barcarollámmal fog versenyezni a babéért. Én a messze távolban hallgattam a tenger mormolását, szélvihar zúgását, mialatt a fő- és székvárosban fölharsantak barcarollámnak akkordjai s zúgó viharzúgásnál, tenger mormolásnál is hatalmasabban impregnáltak a dalra fogékony lelkeket. Ah, mért nem voltam ott, miért nem hallottam a tüdök éljen orgiáját, nevemnek apotheosisát, «Antonius Cleopátránál jár, mi alatt hónapban dicsőségét zengik» írja Sekszpir miként ha szemei a messze a jövőben látták volna az én sorsomat.

Nos, hitte volna ezt Gizike?

Kegyedke bámul! Csodálja tán hat forintos selyem ingemet, a melynek ránczeit gigerli-öv simítja el? Csodálja tán nyakravalómat, melyről száz forintot érő azsurbafoglalt gyémántkő szórja tűz sugarait? Csodálja tán piros bőrből való topánjaimat? Oh, Gizike, ne bámulja rajtam a földi hiúságosságot, mely mulandó, miként a zalog czédula. Ne, csak ezeket ne bámulja. Látja én kegyedkét magamhoz emelem s azt kiáltom: Gizikém, a szellemet csodálja, mely alkot hallhatatlant s mely síromnak kararrai márványból készült emlék oszlopára rá rójja arany betűkkel e három szót: «Irt egy barcarollát!»

S hogy ez így lesz, azt kegyedkének el kell hinnie.

Appolő homlokon esőkolt a mult éjjel. E csók egy drámának magvát termékenyítette meg agyamban. Igen Gizikém! Megyek! Alkotni vágyom! A sárba rántom Dumast, Murai Károlyt, Sekszpirt és Gerő Károlyt. Még ma. Ám hogy elmehessek, kegyeskedjék édes Gizim jót állani a fizető pénzéernél egy kapucziner s két sós kifli erejéig.

A pénzér követelését ön hirnevemre tábláztathatja, a kegyedke zsirójaért pedig szívem szerelme a bér. Mekora nagylelkűség!

Nos, hitte volna ezt Gizike?

Boldog emberek.

- Boldog emberek vagyunk mi ketten pajti: berúgunk minden este mint a tők, mondá a tántorgó szédülő pajtásának.
- Abban igazad van, de az már nem boldogság, ha minden 14 naphan hurezolkodnunk kell, mert kidobnak minden lakásból.
- Az se baj, legalább nem mondhatják, hogy nem volnánk stabil lakók!

A múzsa és a kabát.

Kabátomnak — vén, mint az országot, —
Az ütlegekből mindennap kijut;
Csak úgy porzik szegénynek háta, teste,
Habár a büntetést nem is kereste.
Oh jó kabát, vigasztald meg magad,
Még többet kap poéta gazd'urad.

Te azt nem érzed, mikor ütlek én,
Mert hát a bőröd kritikus kemény,
De haj, réám dorongok árja zudul
S kiverik a múzsát belőlem rútul.
Oh jó kabát, vigasztald meg magad,
Még többet kap poéta gazd'urad!

E—öd.

Káplár úr Csutak az egzeczer-placson.

Hopták! Húzd ki magad bundás, mint Czifra Marczí az Krisztus nevenapján!

Hogy nagy az meleg? Hát fujd meg, majd nem süt.

Az reglamá nem esmér sem meleget sem hideget, csak ibungsz-mar-sot. Ugyanazért az forróságra panaszkodni meg nem engedődik, mer azt őf dinsztvége elintézni nem lehessen. Ha reportra állsz miatta, az minden katonák fő-komendánsa, a Uristen hallgathattya meg csak az nehézségedet, de mire ahoz érsz, torkodra forr az «meldi gehorzám» és úgy elhasalsz az nap-szurás mián, hogy még az risztungot és mundért sem érsz rá afferólni. Jobb hát, ha hallgatsz és csak akkor mozdulsz meg a «hopták»-bul, ha hanyatt muszáj vágódnod. Egyébaránt is az forróságtul való halál nem is szomorú, mert már az is muzsikával jár: egy regemecz-tambur is a másvilágra ment a hőségül a «Gott-erhaltét» fujni.

Te még nevensz, Grünstajn? No, hadd látom: van-e az patrontáskádban egy porció gefrórnesz, mer ha nincs, akkor úgy meglófs-rittoltatlak, hogy még az búbon gyilkoló napsugár is szuszogva fog kergetni és isten nyula legyen, ha utól ér.

Maséren — m—m—marsch!

Mi az abszurdum?

— Hogy a füstnélküli löporral legújabbán oly nagy port vertek fel.

— Hogy, bárha a köztudomás szerint, a tót nem ember, mégis az oláhok mintájára teljes egyenlőséget akar.

— Hogy a trafikokban «szűz» dohányt árulnak.

— Abszurdum az is, mikor Szapáry azáltal akarja biztosítani magának a kormányelnökséget, hogy a Tisza Kálmán példájára Osztenébe megy fürdőzni.

Arabus nyelvgyakorlatok.

Jenő főherczeg betért a vámház-körúton lévő népkonyhába, a bol hat krajezarét osztogotják a szegény népnek a gulyást, pecsenyét, stb. Kisérőjével együtt jóízűen befalatozott egy porció gulyást, vagy mit, és megfizette az érte járó keserves 6 krt. Édes istenem! hová jutunk? Pusztulunk, veszünk! Mondja most hát a kormány, hogy: minő boldog ez a szegény Magyarország! mikor még egy főherczeg is a népkonyhán — ozsonnázik.

*

Az osztr.-magy. Loyd 28 éves fiatal pénztárnoka, kezelt előbb kedvesével összekötöttetvén, bele ölte magát Mon-falconénál a tengerbe kedvesével együtt. Persze, hogy rögtön a cassát vizsgálták meg. És oh, csodák csodája: 70 frt fölösleget találtak benne! Hát ezt a tüneményt csak úgy lehet megmagyarázni, hogy ez a becsületlen, fiatal pénztárnok, a ki összekötött kezekkel ugrott a tengerbe, meghalni: csakugyan — kötözni való bolond volt — szegény!

*

Thiel György eronauta Brüsszelből léghajón ment nász-útra Párisba. A mi garçon sportmanjaink szorgalmasan tanulmányozzák most már a léghajózást, hogy: nősülés esetén ne csak légvárat tudjanak maguknak építeni, hanem léghajón tehessék meg nászútjukot is.

Döngő Dömötör dörögései a «Bikában».

Az oroszok megezáfolják a kompromittáló ügyiratokat, a félhivatalosak megezáfolják a füstnélküli puskaport és azt mondják, hogy az elsül; a szerbek megezáfolják a kabinetválságot. Egyszer csak a dahomeyi amazonokra is azt fogják mondani, hogy azok nem fekete bőrűek, hanem fehérek; kivált ha volna rá politikai indok! Mert a politika az az egyetlen szer, melylyel a szerecsent fehérre mossák.

Afrikában misszionáriusok járnak, hogy az ember-evő vadakat megtérítsék, mert rettenetesnek tartják, ha az ember emberhússal él; de azt már nem látja senki, hogy a csehek kik dicsekszenek a civilizációval, mintha nélkülök trombita se léteznék a világon, annál kevésbé verkli, — szinte kannibáli hajlamokkal birnak s meg akarják enni a németeket. Az oláhok a magyart szeretnék megenni, a mi nem csoda, hiszen ráunhattak a sok mámaligára. De édes uramfia, Bibicz öcsém, nem kellene ezeket előbb meg-

téríteni, mint az afrikai vadakat? A civilizációt pedig egyszerre lehetne terjeszteni Afrikában és Európában. Miután a csehek, oláhok s néhány tót, nem akarnak lemondani vad hajlamaikról s összeférni embertársaikkal, ki kelene telepíteni őket Afrikába, az afrikaikat pedig Európába.

Hiszen Bibicz öcsém ezek a dahomey-i amazonok sokkal szelidebb lelkűek, mint a csehek, kik békés polgárok lemészárlására indulnak. Vagy azt akarják, hogy egy új Schiller őket is megörökítse, mint «Haramiákat?» De még azt is állítom, hogy az oláh sokkal vadabb, mint a medvéje és a tótot is hiába etetjük, ha éhen akar halni; azért csak haragszik ránk, habár senki sem bántja.

A hydrának a fejét kellene levágnunk, Szapáry azonban a lábát mossa és épen az csiklandozza; a lelkét pedig fehérre politizálják, a mi ugyancsak fekete! A mit nálunk jó politikának tartanak, az rosszabb a paprika Jancsi színháznál, de azért megvárják, hogy hitelt adjunk a rossz komédiának, az önhitt politikuspajácslík, a kiket dróton rángat a hadügyminiszter úr, a ki most már füstnélkül füstöli el drágán szerzett millióinkat.

Szépen vagyunk, mondhatom! *Stanley* afrikai expedíciója csak kéjutazás volt, a mi európai állapotainkhoz képest. De azért ezt is megfogják czáfolni, úgy-e Bibicz öcsém?

Fütylesí Móczl

valóságos belső titkos sarok-ör bánatos merengései.

Jün o kalera! Nu, ho jün, okkor itt lesz. Edj magam fojto hordár nem szokto megijedni o holáltól, mert meg von rula jüzüdve, hodj o tovilágon is von oteza-szöglet, s o hol oteza-szöglet von, ott hardárnak is küll lenni.

O nemzetközi béke-kongresszus okorjo oz általános lefedjverzést és oz onifarm edjenroha eltörlést. Balandság! Ho o kotonákot le fagják fedjverezni, nem lesznek kotonák, ho kotonák nem lesznek, nem lesz oniform. Nu, kibe fagják akkar belebalandolni o kiskoru kisosszonkák?

O román hüldjek küzt is kiötötte oz izgatottság. Hát miért nem mennek férjhez?

En aztat tartok, hodj a román testvérek jajgatásának nem ez oz oka, hodj ük valnának nyamva, hanem oz, hodj o modjorok nincsenek elnyamva.

O hodsereg már onnyiro megszoporodott, hodj moszaj o legénységet nadj höségben jokorlotro vinni, hát ho elhull közölök edj, kettü. Mert tortják o kotonáknál: Sok oz eszkimó, és kevés o lénong.

A kalera nem vihete el edj hardárt. Hisz o hordár ozért von, hodj ü vidjen.

Látom oz omnibosz-sztrájkot. Minü kölömbség? O sztrájkoló kacsisak szamarkadnak, o sztrájkoló lovak pedig örölnek.

— Lébele, — mandom a kallégámnak — mit fagsz te csinálni a kalera ellen? En — válaszolja ü, — semmit. Csak ü ne csináljan ellenem semmit.

Mindennapi történet.

Tarka virág virágzott a réten.
Ugy megtetszett, mindjárt le is téptem,
Megmutattam egy szöke kis lánynak,
El is vette a hamis magának.

En meg szívét raboltam el tőle,
De nem soká voltam szeretője,
Bemutattam egy barna bakának,
S elszöktette a betyár magának.

Thu.

Vasuti altisztek vizsgálatán.

Vizsgáló biztos. Mit tud ön Mátyás királyról?
Jelölt. Született Kolozsváron az óvárban, s az a ház még most is megvan.

Vizsgáló. Nagyon jól van. Hát azt tudja-e, hogy mit mondott a nép, mikor Mátyás király meghalt?

Jelölt. Meghalt Mátyás király, oda...oda...oda...
(Sugják több felől: az igazság!)

Jelölt. Oda az igazgatóság!

Siculus. Az apróságot mindjárt elhelyeztük. A reklamációt leadtuk az expedícióba. — **V—e.** Igaz, hogy sok szabad a poétáknak, de van egy, a mi nekik sem szabad: rossz versek írása. Erről szokják le s akkor — majd megválnak, hogy mit tud. — **Marczali.** Készségesen elhisszük önnek, hogy a kérdéses ujság rossz, de a beküldött vicez helyett inkább abból küldött volna szemelvényeket. **Arabus.** Intézkedtünk. Most már itt marad? — **Cs—ó.** Hadd jöjjön a folytatás. Csütörtökig. — **Gy—i.** A mult héten lett volna ez jó. Most kénytelenek voltunk rajta egyet csavarintani, hogy alkalmas legyen. — **«Szeget szeg el».** Jó volna, csak el ne mondták volna már régen Mújkosék.

Több kéziratról jövőre.

A "Pallas" könyvkiadóhivatalában megrendelhető az
"Üstökös" következő kiadványai:

Mujkosék kalandjai szárazon és vizen.

ÖSSZESZEDTE: IFJ. KAKAS MÁRTON.

Temérdek karrikaturával. Ára 80 kr.

➡ E kötetet lapunk előfizetői kedvezményes áron, azaz 50 krajczárért
rendelhetik meg kiadóhivatalunknál.

Sajtó alatt van:

Mujkosék kalandjainak

➡ *második kirohanása!* ➡

Ez az újabb szárazföldi és vízi kalandokat fogja illő illusztrációkkal előadni.

U rak,

kik nemi gyengeségben (elgyengült férfierő) szenvednek, saját érdekükben ezennel felhivatnak, a valamennyi államban szabadalmat nyert, arany éremmel kitüntetett galvano-elektikus készülék, „Refektor”-ról szóló röpiratnak megszerzésére. Az egyedüli készülék, mely prof. Volta szerint tudományos alapokon alapulva van szerkesztve, s még az elévült bajoknál is gyökeres gyógyulást képes létrehozni. Professzorok és orvosok által alkalmazva. A „Refektor” egész kényelmesen hordozható a zsebben is. A használati utasítást is magában foglaló röpirat ingyen és bérmentve kapható **Th. Biermanns** szabadalmazott tulajdonos vezérképviselőségénél Augenfeld J.-nél Bécs, I., Schulerstrasse 18. zárt borítékba 10 kros levéljeggyel beküldése mellett.

Hirdetések

lapunk részére felvételnek

GOLDBERGER A. V.

hirdetési irodájában

Budapest, Váci-utca 9. szám.

GUMMI

és hálhólyagok, francia gyártmány (ártalmatlansáért jótéltetés), orvosi tekintélyek és szaklapok által megbeszelve és különösen ajánlva. Tuzatonként 60 kr., 1., 2., 3., 4., és 5 frt. — **Capottes Americains** tuzatja 2 frt. **Safetti Sponges**, női övszerek, Prof. Lister módszere, teztja 1., 2., 3 és 4 frt. **Ujdonságok. Pelypon aventage** 1 frt 50 kr. Újon javított női övszer 1886. márc. 22-dike óta forgalomban. nagy előnyökkel bír nagy kedveltség miatt. Valodian csak

FEITEL LIPÓT-nál

kapható. **Wien, L. Kärtner-strasse Nr 36/Ü.** es. k kereskedelmi törvényszékileg bejegyzett cég és **Páris, 13. Rue des peitres Ecuries**, késpézn vagy utánvét mellett — Egyetlen párisi képviselő: Ausztria Magyarország részére: — Egy teljes, használható 12 drbot tartalmazó minta-co.ectio 1 frt 80 krt Magyar levelezés